

[J. Oskar Andersen.]

tidligere Planer om at flytte Frilandsmuseet. Det fremgaar ogsaa af selve Lovforslagets Bemærkninger, at Ministeriet endelig er vendt tilbage til, at Frilandsmuseet bør forblive i de landskabelige Omgivelser, hvor det befinder sig, et udmærket Sted, hvor der i Sandhed ved Udvidelser kan skabes et fortrinligt Frilandsmuseum. Jeg er, som sagt, glad over, at baade Planen om at føre Museet over til Frederiksberg og Planen om Arsenaløen, som jeg begge betragtede som dødfødte — og for Resten ogsaa uheldige museums-mæssigt set —, nu er skrinlagt.

Men i det Øjeblik man nu staar overfor denne sidste Etape med Hensyn til Museumsordningen, maa jeg gøre opmærksom paa, at Forholdene ligger saaledes, at det er den yderste Termin for at komme til en Ordning af Frilandsmuseets Forhold. Det er blevet mig meddelt, at der ingen Penge er, selv til de nødvendige Istandsættelser af de kostbare Samlinger, som ligger derude ved Lyngby. Endog paa en saadan Gaard som Ostentfeld-Gaarden, den holstenske Gaard, som er Frilandsmuseets Stolthed, er Taget saadan, at det er uforsvarligt at lade det staa, som det staar. Frilandsmuseet er jo ogsaa i Besiddelse af en Del Bygninger, som er meget ejendommelige, og som hører til Samlingens værdifuldeste Ting, men som man ikke har haft Penge til at stille op, og som derfor ligger magasineret, udsat for Ødelæggelse.

Desuden er det ogsaa det yderste Øjeblik, hvis man vil skabe en saadan Typesamling, som Museet sigter imod. Alt taler derfor for, at man gaar til en hurtig Løsning af Spørgsmaalet om Frilandsmuseet, baade med Hensyn til den Udvidelse af Grunden, som man i Øjeblikket er i Stand at skaffe til Veje, men som en Udsættelse muligvis vil vanskeliggøre, og med Hensyn til Opsættelse af de Bygninger, man er i Besiddelse af, og til Anskaffelse af de nødvendige Forøgelse, for at Samlingen derude kan blive en virkelig Typesamling.

Jeg er meget glad ved, at baade Socialdemokratiet og Venstre saa kraftigt har udtalt sig til Fordel for dette Frilandsmuseum; men jeg er paa den anden Side ikke enig med det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der gjorde opmærksom paa, at det Slot, der ligger i Nærheden, nu snart vilde forsvinde

ligesom andre Slotte. Jeg tror, det vilde være et meget daarligt Led i Frilandsmuseets Almuesamling, om Sorgenfri Slot blev inddraget derunder, og jeg synes, dette var en unødvendig Viften, om jeg saa maa sige, med visse socialdemokratiske Principper. Men rent bortset fra denne Tankegang var jeg glad ved det ærede Medlems Udtalelser om Frilandsmuseet i øvrigt, som jeg fuldkommen kan tiltræde. Forholdene er i Øjeblikket saa pinlige for Embedsmændene, at man forstaar, at de siger: Vi har et Ansvar, som vi i Virkeligheden ikke er i Stand til at gøre Fyldest overfor!

Mig forekommer det, at naar man vil løse Museumsspørgsmaalet nu, idet man optager et Statslaan, burde man ogsaa lade dette omfatte denne knap halve Million Kroner, der er Tale om, for at Frilandsmuseet kan komme under ordentlige Forhold.

Da man fra socialdemokratisk og Venstres Side — og jeg er sikker paa ogsaa fra radikal Side — stiller sig saa velvilligt overfor Lovforslaget, som Tilfældet er, vil man efter min Mening i det Udvalg, der bliver nedsat, sikkert kunne naa til en gunstig Ordning af vore Museumsforhold. Men hvordan det nu end vil gaa i dette Udvalg, vil jeg paa mit Partis Vegne tilsige en velvillig Behandling af Lovforslaget og udtale min Glæde over, at det er fremsat.

Elna Munch: I Modsætning til det ærede Medlem, der nu talte, vil jeg gerne udtale, at jeg synes, den smukkeste Plan, der har været fremme i denne Sag, var den om Flytningen af Folkemuseet og Frilandsmuseet til samme Sted, nemlig til Arsenaløen, det Forslag, som den højtærede Undervisningsminister fremsatte i 1929—30. Jeg synes overhovedet ikke, der har været fremsat bedre Forslag om de to Museers Anbringelse, med en Beliggenhed inde i Byen, med let Adgang for den brede Befolkning. Dernæst er det et overordentlig idyllisk Sted. Ministeren har selv beskrevet, hvorledes der var Fuglesang og Ugleskrig, saa den levende Natur kunde have dannet en smuk Ramme om de gamle Minder fra den fjerne Fortid, og det selv om Grunden var lidt moset. Men der kom jo, som bekendt, Ugler i Mosen i Form af